

Mory Kanté en het Pasveerkorps: 'Yéké Yéké'.

Foto LC/Niels Westra

Pasveerkorps sluit bruisend concert Mory Kanté af

Plaats: De Harmonie, Leeuwarden. **Concert:** Mory Kanté en band. Met medewerking van het Pasveerkorps. **Belangstelling:** 350 bezoekers.

LEEWARDEN – Mory Kanté, griot (troubadour) uit Guinee, was zo'n beetje de eerste Afrikaanse artiest die de top van de hitlijsten in verschillende Europese landen haalde. Met het opzweepende nummer 'Yéké Yéké' wist hij zichzelf in 1987 onsterfelijk te maken.

Welke invloed dat nummer had, ontdekte hij toen hij ook Leeuwarden opnam in zijn nieu-

we Europese tournee. Het Pasveerkorps uit de Friese hoofdstad heeft het nummer van Kanté al jaren op het repertoire staan en beschouwt het min of meer als z'n visitekaartje.

Kanté's komst naar Friesland was voor het Pasveerkorps dan ook dé kans om zich te meten met de meester zelf. En dus stonden blazers en trommeelaars zaterdagmiddag klaar voor een generale repetitie met de man wiens nummer ze al zo vaak gespeeld hadden.

'Yéké Yéké' was de perfecte afsluiting van het bruisende concert dat Kanté en zijn band diezelfde avond ten gehore gaven in De Harmonie. De nummers die ze daarvoor ten beste

hadden gegeven, hadden met al hun vitaliteit en gedrevenheid iedere herinnering aan die eenmalige wereldhit overigens al lang doen vergeten.

Op deze tournee laat Kanté (zang, gitaar en kora, de Afrikaanse harp) zich vergezellen door vier percussionisten, twee gitaristen, twee zangeressen, een fluitist en een speler op de balafon (Afrikaanse xylofoon). Kanté zet stevast de toon met een relatief rustig introotje op gitaar of kora, waarin vaak flamenco- of Noord-Afrikaanse invloeden doorklinken, waarna de band invalt en elkaar opzweept met zeer strakke, soms zelf hypnotiserende ritmes.

Over die ritmes heen, en er

soms ook onderdoor, leggen gitaar, fluit en balafon hun expressieve klanken, terwijl basgitaar en percussie de zaak als een trein voortstuwen. Tien tot vijftien minuten per nummer dert die trein door, terwijl in de zaal vrijwel niemand meer stil op z'n stoel kan blijven zitten.

Na een paar nummers ont-popt Kanté zich ook als een waar entertainer, als hij zijn instrumenten laat rusten en het publiek opzweept mee te klappen, dansen en zingen. Vanaf dat moment zet hij de zaal in lichterlaaie en kunnen dansers de verleiding niet weerstaan zich bij de band op het podium te voegen.

In die kolkende sfeer gaat dan

het achterdoek omhoog en staat daar, in vol ornaat, het Pasveerkorps, klaar om als uit-smijter van een zinderende avond samen met Kanté en zijn band 'Yéké Yéké' te vertolken. En de chemie werkt: Kanté speelt op kora het intro, het korps neemt over, en wat later valt de band in.

Kanté's bandleden hebben zichtbaar plezier in de wijze waarop het nummer door de Friezen nieuw leven wordt ingeblazen. Als na deze spetterende afsluiting Kanté en zijn band voor de toegift het podium weer opkomen, draagt een van de percussionisten zelfs een Pasveerkorps-helm en -trommels.

ROELAND SPREY